

שיזורוך אחיך על השם הזה, אתה, אז ירד בערף אייביך, מיד נכנעים אליך, והשם הזה גורם. ידעתי, חברים, ירעטי, שאפה הרי השם הזה, אם אומרים למקום עליון אחר, שכותב החליט כי אתה כהן לעולם, בימין העליון. יפה הוא, שהרי לנו שרבינו שמואן מודים לו עלינו מוחתונים, וזהה לכל. כל מה שהוא אומר, בך זה ויפה.

אבל בשתאיו מגיעים אליו, אמרו לו והזיפו לו את יום השלג כשנורענו פולים לחמשים ושנים גוונים, שהרי אתה כהן. אז נקשר כוס של ברכה בימין בליך פרוד כלל, ומשום בך, אתה כהן לעולם. אז נקשר כוס בימין בראי.

ועל זה אמר הכתוב, יהודה אתה, לאפה הזה יוזוך אחיך, ולא כתוב יהודה יוזוך אחיך ולא יותר, אלא על שם של אתה. אתה - מקום זה הטרך לשם קהה, ולא אחר.

זהקה - הקב קראשון והאב השני, ולא קיה בו חילוף לעולמים. ומשום בך פרץ התגבר בו בגבורתו מה שלא היה בך לכל בני העולם. ועל בך בנינו של דוד מתחילה את החשבון מפרץ, ולא מבצע, שהיה בו שני. חברים, אם משגיחו, לא אמרתי דבריהם בסתר, ואך על גב שם נסתירם. ועל בך יהודה הרוחית את שם הזה שנקרא אתה. עמד על בריו פעם ראשונה ופעם שנייה ולא השטנה לעולם. ובגוי יהודה וווערו מודים ואומרים כי אתה אבינו, מה שאין בך לשאר בני הגלגול לעולמים. שאר בני הגלגול, שני אבות, שני אמהות, יש להם גון

שאר בני גלאילא, תרין אבן, תרין אמלהן, אית לון גוון לבניינה. וריזין

כיוון דיודוך אחיך על שמא דא, אהה, כדיין ירד בערף אייביך, מיד אתפכין לגבע, ושמא דא גרים.

ידענא חבריא ידענא, דהא אתה שמא דא, אתון אמרין לאתר אחרא עלאה, דכתיב, (תהלים ק) אתה כהן לעולם, בימינא עלאה. שפיר אהו, דהא כיוון דרבבי שמואן אודן ליה עלאין ותתאיין, וזכה לכלה, כל מה דאייה אמר, הבני אהו ושפיר.

אבל כד תהוו מטאן לגבעה, אמרו ליה, ואדרבו ליה, יומא דמלגא, כד זרענא פולין, לחמשין ותרין גוונין. דהא אתה כהן, הכא אתקשר כוס דברכה בימינא, שלא פרויקא כל. ובגין בה, אתה כהן לעולם, הכא

אתקשר כוס בימינא, בדקא יאות.

יעל דא אמר קרא, יהודה אתה, להאי אתה יודוך אחיך, ולא כתיב יהודה יודוך אחיך, ולא יתיר, אלא על שמא דאת"ה. אתה, אתר דא, אצטיריך לשמא דא, ולא אחרא.

יהודה, אבא קדמאה, ואבא תנינא, ולא הרה ביה חלופה לעלמיין. ובגין בך פרץ אתפרק ביה בתוכפו, מה שלא היה בכלי לבני עולם. ועל דא בנינה דוד, שארי חשבנא מפרץ, ולא מבצע, הרה ביה שנייה. חבריא, אי תשגחון, לאו מלין בסתימי קא אמינה, ואך על גב DSTIMINAIN.

יעל דא, יהודה רוחה שמא דא, דאקרי אתה. קם על בורייה זמנה קדמאה, זמנה תנינה, ולא אשטעני לעלם. ובינוי דיהודה וזרעא דיליה, אודן ואמרין כי אתה אבינו. מה דלית בכלי לשאר בני גלגול לא לעלמיין.